

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 456 / 27.09.2022

Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind serviciul extern specializat în resurse umane și salarizare*, inițiată de doamna deputat PNL Mara-Daniela Calista și un grup de parlamentari PNL, PSD, UDMR, Minorități Naționale (Bp. 327/2022).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului legal pentru organizarea și funcționarea serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare (SERUS), serviciu ce urmează a furniza servicii de management al forței de muncă, coordonat fiind de către un expert în legislația muncii acreditat.

II. Observații

1. Din analiza propunerii legislative și a documentului de prezentare și motivare nu reiese dacă proiectul a parcurs etapa testului de proporționalitate, reglementată prin *Legea nr. 245/2020 privind efectuarea unui test de proporționalitate anterior adoptării unor noi reglementări referitoare la profesii* - act normativ de transpunere a *Directivei (UE) 2018/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii*. Potrivit dispozițiilor art. 4 din actul legislativ european, preluate prin art. 5 din legea menționată, este necesară evaluarea proporționalității în conformitate cu normele directivei, înainte de a introduce noi dispoziții legislative, de reglementare sau administrative care restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora, ori înainte de a modifica dispozițiile existente.

2. Raportat la dispozițiile *Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu modificările și completările ulterioare*, transpusă prin *Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare*, precum și la dispozițiile *Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (Directiva Servicii)*, transpusă prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, cu modificările și completările ulterioare*, apreciem că proiectul ridică mai multe probleme de compatibilitate cu dreptul Uniunii Europene, reglementarea propusă fiind neclară și lacunară.

Astfel, din perspectiva *Directivei 2005/36/CE*, proiectul nu reglementează cerințele și documentele privind prestarea de servicii transfrontaliere în mod temporar sau ocazional (textul nu prevede această ipoteză) și nu cuprinde dispoziții exprese cu privire la autoritatea română competentă în materia recunoașterii titlului de

calificare în profesia de expert în legislația muncii acreditat (această atribuție nu figurează în art.15 alin. (3) din inițiativa legislativă).

De asemenea, din perspectiva *Directivei Servicii*, obligația unui prestator de a adopta o formă juridică specifică în cazul prestării transfrontaliere de servicii cu titlu temporar sau ocazional, potrivit art. 15 alin.(2) lit. c) din directivă, reprezintă o cerință restrictivă, care nu poate fi impusă de statele membre decât după ce stabilesc faptul că aceasta nu este discriminatorie, proporțională și adecvată. Mai mult, proiectul nu prevede ipoteza prestării transfrontaliere de servicii, iar formele de organizare prevăzute de art. 3 alin. (2) din textul acestuia sunt supuse înregistrării în Registrul comerțului, potrivit alin. (3) al aceluiași articol. Astfel, reiese, prin interpretare, faptul că este obligatorie o condiție prealabilă de stabilire, ceea ce contravine dispozițiilor actului legislativ UE menționat.

Pe de altă parte, în propunerea legislativă nu am regăsit prevederi referitoare la cetățenii statelor terțe care doresc recunoașterea titlurilor de calificare în profesia menționată, respectiv exercitarea ei pe teritoriul României, cărora le sunt aplicabile drepturi similare cetățenilor UE/SEE/Elveția.

Totodată, considerăm că erau necesare dispoziții exprese în text privind modul în care se asigură în concret îndeplinirea obligației de cooperare administrativă prin intermediul sistemului IMI (Internal Market Information System - Sistemul de informare al Pieței Interne), instituit de *Regulamentul (UE) 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”)*.

3. Semnalăm faptul că precizările legislative privind *Ordonanța Guvernului nr.44/2008*, invocată la art.3 alin. (2) lit. a) și b), este *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare*.

4. Considerăm că textul este incomplet în ceea ce privește: competențele profesionale ale expertului muncii stabilite în Standardul Ocupațional aprobat conform legislației în vigoare, identificarea interdicțiilor și incompatibilităților expertului muncii, precizări privind conducerea Uniunii Naționale a Experților în Legislația Muncii (UNELM), care este scopul acesteia și cine va avea calitatea de membru în această asociație.

5. Cu privire la atribuțiile UNELM privind managementul forței de muncă în domeniul legislației muncii, apreciem că potrivit *Hotărârii Guvernului nr.23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale*, acest minister îndeplinește atribuții specifice atât în domeniul ocupării forței de muncă și formării profesionale, cât și în domeniul salarizării, motiv pentru care nu considerăm oportună o dublă reglementare a acestor domenii.

6. Precizăm că regimul juridic al serviciului extern specializat în resurse umane și salarizare este neclar pentru următoarelor considerente:

a) din norma propusă la art. 3 alin.(3) rezultă că se limitează accesul la o activitate economică a persoanelor ante-menționate de obținerea certificatului de acreditare al expertului, distinct de activitatea comercială principală care poate să fie distinctă de activitatea prevăzută la clasa CAEN 7830. Mai mult, semnalăm că dispoziția de la art. 3 alin. (3) din prezentul demers legislativ trebuie corelată și cu prevederile de la art. 13 din *Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare*, care stabilește procedura de efectuare a înregistrărilor și condițiile pe care persoanele fizice și juridice trebuie să le întrunească la momentul la care solicită înmatricularea în Registrul Comerțului.

b) cu privire la art. 3 alin. (6) și art. 4 din demersul legislativ arătăm că dispozițiile propuse trebuiau formulate având în vedere că SERUS este organizat în cadrul unor persoane fizice sau juridice, iar raportul de muncă sau contractual se încheie cu persoanele de la art. 3 alin. (2) și nu cu serviciul organizat în cadrul acestor persoane.

c) privitor la baza de date în format electronic care se eliberează angajatorului de la art. 5 lit.c) arătăm că este necesar să se clarifice care

este baza de date la care are dreptul angajatorul ca urmare a încetării contractului de furnizare de servicii și care este conținutul acesteia.

7. Cu privire la art. 6 alin.(1) lit. c) din propunere, arătăm că din analiza prevederilor legale observăm că nu este clar care sunt infracțiunile și dispozițiile legale sancționatorii la care face referire norma.

8. În ceea ce privește condiția de la art. 6 alin.(1) lit. e), observăm că aceasta nu se corelează cu art. 17 care stabilește că respectiva condiție se consideră îndeplinită dacă persoana deține titlul științific de doctor în domeniul de studiu resurse umane, relații de muncă, dreptul muncii sau drept social. Astfel, considerăm că era necesară corelarea celor două prevederi propuse și stabilirea în mod clar a nivelului de studii necesar pentru obținerea certificatului de acreditare.

9. La art. 6 alin. (1) lit. h) nu este clar care sunt competențele necesare pentru obținerea certificatului de acreditare, fapt pentru care inițiatorul trebuie să completeze dispoziția propusă cu toate elementele avute în vedere la stabilirea condițiilor cumulative preconizate.

10. Privitor la procedura de înregistrare în Registrul național al experților în legislația muncii de la art. 6 alin. (6) din inițiativa legislativă, menționăm că este necesară completarea dispozițiilor preconizate astfel încât să se reglementeze aspecte precum: persoanele care au date, durata perioadei de stocare, modalități de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare („*dreptul de a fi uitat*”), garanții pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal, precum și orice alte aspecte care sunt considerate necesare în asigurarea respectării reglementărilor privind confidențialitatea și protecția acestor date.

În plus, semnalăm că în măsura în care aceste acțiuni vizează și transferul de date personale, era necesar a se avea în vedere aspectele reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-201/14, *Bara contra României*¹.

¹ CJUE a concluzionat că „articolele 10, 11 și 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că se opun unor măsuri naționale

11. Referitor la aprobarea standardelor ocupaționale de către Autoritatea Națională pentru Calificări (ANC) de la art. 8 alin.(3) din propunerea legislativă, precizăm că norma propusă trebuia să facă referire și la actul prin care se va aproba respectivul standard ocupațional.

12. În ceea ce privește reglementarea procedurilor disciplinare, abaterilor și sancțiunilor prin norme interne ale UNELM, propusă la art.11 alin. (2) din demersul legislativ, subliniem că pentru a avea o reglementare unitară și previzibilă în materia raporturilor juridice a expertului în legislația muncii inițiatorii trebuiau să aibă în vedere stabilirea în conținutul prezentei propuneri legislative a aspectelor esențiale privitoare la efectuarea procedurii cercetării disciplinare, care sunt abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile urmând ca regulile specifice acestei proceduri să fie explicate și detaliate prin normele interne ale UNELM.

13. La atribuțiile de avizare ale UNELM și de elaborare de strategii și programe în vederea promovării relațiilor de muncă legale și echitabile, la care face referire art. 15 alin.(3) lit. e) - f) și lit. h) din prezentul demers legislativ, arătăm că aceste activități sunt specifice puterii publice și pot fi exercitate doar de către autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*. Astfel, era necesară eliminarea art. 15 alin.(3) lit. e) - f) și lit. h) din propunerea legislativă, datorită faptului că UNELM este organizată în baza *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, nefiind o autoritate sau instituție publică în sensul *Codului administrativ* care să desfășoare activități de putere publică.

precum cele în discuție în litigiul principal, care permit unei autorități a administrației publice u unui stat membru să transmită date personale unei alte autorități a administrației publice și prelucrarea lor ulterioară, fără ca persoanele vizate să fi fost informate despre această transmitere sau despre această prelucrare”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Nicolae Ionescu

PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Alina-Ștefania GORGHIU
Vicepreședintele Senatului